

P2 – Základní charakteristiky stavů Markovova řetězce

1.4 Pravděpodobnost průchodu stavem, resp. přechodu do jiného stavu

Významnou úlohu při popisu vlastností markovských řetězců hraje **doba průchodu daným stavem** (též **doba návratu**) (po jednom, resp. po n krocích), resp. **doba přechodu do tohoto stavu z jiného stavu** (po jednom, resp.n krocích).

Podle dříve zavedeného značení příslušných pravděpodobností přechodu po n krocích, resp. návratu do stavu po n krocích značíme (pro j-tý stav) $p_{ij}^{(n)}$, resp. $p_{jj}^{(n)}$. Jak dále ukážeme, tyto charakteristiky mají velkou důležitost při klasifikaci stavů řetězce. S ohledem na již zavedené pojmy připomeňme, že

Pravděpodobnost návratu do stavu i po n krocích je

$$(1.11A) \quad p_{ii}^{(n)} = \Pr\{X_n = i | X_0 = i\}, \text{ přičemž } p_{ii}^{(0)} = 1 \text{ (konvence)}$$

Pravděpodobnost přechodu ze stavu i do stavu j po n krocích je

$$(1.11B) \quad p_{ij}^{(n)} = \Pr\{X_n = j | X_0 = i\}, \text{ přičemž } p_{ij}^{(0)} = 0 \text{ (konvence)}$$

Výpočet těchto pravděpodobnosti se provádí na základě znalosti matice pravděpodobností přechodu po jednom P resp. n krocích P^n .

Charakter jednotlivých stavů je významně ovlivněn, jak dále ukážeme, chováním posloupnosti $\sum_{n=0}^{\infty} p_{ii}^{(n)}$, resp. $\sum_{n=0}^{\infty} p_{ij}^{(n)}$. Poznamenejme současně, že ani u poměrně jednoduchých tvarů matic pravděpodobností přechodu nemusí být takový výpočet snadnou záležitostí, zvláště existuje-li větší počet možností přechodů.

1.5 Pravděpodobnost prvního průchodu stavem, resp. prvního přechodu do jiného stavu

Velmi často je důležité vyslovit tvrzení též o počtu přechodů, které proces uskuteční při přechodu ze stavu i do stavu j poprvé. Tato délka je nazývána **dobou prvního přechodu ze stavu i do stavu j**. Jestliže $i = j$, pak je tato doba právě rovna počtu přechodů, které se uskuteční, než se proces vrátí do výchozího stavu i. V tomto případě se mluví o **době návratu [recurrence time]**.

Obecně jsou doby prvního přechodu náhodnými veličinami a mají tedy s tímto spojená pravděpodobnostní rozdělení. Tato pravděpodobnostní rozdělení přirozeně závisí na pravděpodobnostech přechodu procesu ze stavu do stavu.

Definice 5

Uvažujme libovolný, pevně zvolený stav i. Definujme pro každé přirozené číslo $n \geq 1$ hodnotu

$$(1.12A) \quad f_{ii}^{(n)} = \Pr\{X_n = i, X_v \neq i, v = 1, 2, \dots, n-1 | X_0 = i\}$$

Jinými slovy $f_{ii}^{(n)}$ je pravděpodobnost toho, že - vycházeje ze stavu i - první návrat do stavu i se uskuteční právě po n krocích. Pro $n=0$ přijímáme konvenci $f_{ii}^{(0)} = 0$

Uvažujme libovolné dva pevně zvolené stavy i, j. Definujme pro každé přirozené číslo $n \geq 1$ hodnotu

$$(1.12B) \quad f_{ij}^{(n)} = \Pr\{X_n = j, X_v \neq j, v = 1, 2, \dots, n-1 | X_0 = i\}$$

Jinými slovy $f_{ij}^{(n)}$ je pravděpodobnost toho, že - vycházeje ze stavu i - první přechod ze stavu i do stavu j se uskuteční právě po n krocích. Pro $n=0$ přijímáme konvenci $f_{ij}^{(0)} = 0$

Mějme nyní pevně dán stav i. Mezi oběma veličinami $p_{ii}^{(n)}$ a $f_{ii}^{(n)}$ lze nalézt rekurzívní vztah, přičemž další $f_{ii}^{(n)}$ mohou být spočteny jako

$$(1.13) \quad p_{ii}^{(n)} = \sum_{k=0}^n f_{ii}^{(k)} p_{ii}^{(n-k)} \text{ pro } n \geq 1 ,$$

s dodefinováním $f_{ii}^{(0)} = 0$ pro všechna i. Rovnice (1.13) je odvozena rozkladem události, ze které se spočte $p_{ii}^{(n)}$ podle času prvního návratu do stavu i. Opravdu: uvažujme všechny možné realizace procesu, pro které $X_0 = i, X_n = i$ a první návrat do stavu i se vyskytne právě v k-tém přechodu. Nazvěme tuto událost E_k . Události E_k ($k=1, 2, \dots, n$) jsou zřejmě vzájemně neslučitelné.¹ Pravděpodobnost události, že první návrat je v k-tém přechodu je podle definice $f_{ii}^{(k)}$. Ve zbývajících $n-k$ přechodech se zabýváme pouze těmi realizacemi, pro které $X_n = i$. S využitím Markovské vlastnosti (1.3) dostaneme pro $1 \leq k \leq n$ vztah (1.14)

$$\Pr\{E_k\} = \Pr\{\text{první návrat je v k-tém přechodu} | X_0 = i\} \cdot \Pr\{X_n = i | X_k = i\} = f_{ii}^{(k)} \cdot p_{ii}^{(n-k)}$$

Připomeňme, že přijímáme konvenci $p_{ii}^{(0)} = 1$. Můžeme proto psát

$$(1.15) \quad \Pr\{X_n = i | X_0 = i\} = \sum_{k=1}^n \Pr\{E_k\} = \sum_{k=1}^n f_{ii}^{(k)} \cdot p_{ii}^{(n-k)} = \sum_{k=0}^n f_{ii}^{(k)} \cdot p_{ii}^{(n-k)} . \text{ Odtud}$$

$$f_{ii}^{(1)} = p_{ii}^{(1)} = p_{ii}$$

$$f_{ii}^{(2)} = p_{ii}^{(2)} - f_{ii}^{(1)} \cdot p_{ii}, (\text{neboť zřejmě } p_{ii}^{(2)} = f_{ii}^{(2)} + f_{ii}^{(1)} \cdot p_{ii}) \text{ až}$$

$$(1.16) \quad f_{ii}^{(n)} = p_{ii}^{(n)} - f_{ii}^{(1)} \cdot p_{ii}^{(n-1)} - f_{ii}^{(2)} \cdot p_{ii}^{(n-2)} - \dots - f_{ii}^{(n-1)} \cdot p_{ii}^{(1)}$$

¹ Zřejmě, jestliže se první návrat do téhož stavu uskuteční po k-tém kroku, nemůže již tento první návrat následovat v žádném z pozdějších kroků.

Analogicky k (1.13) lze ukázat, že i pravděpodobnosti $f_{ij}^{(n)}$ vyhovují následujícím rekursivním vztahům:

$$\begin{aligned}
 f_{ij}^{(1)} &= p_{ij}^{(1)} = p_{ij} \\
 f_{ij}^{(2)} &= p_{ij}^{(2)} - f_{ij}^{(1)} \cdot p_{jj}, \quad (\text{neboť zřejmě } p_{ij}^{(2)} = f_{ij}^{(2)} + f_{ij}^{(1)} \cdot p_{jj}) \\
 \dots \\
 (1.17) \quad f_{ij}^{(n)} &= p_{ij}^{(n)} - f_{ij}^{(1)} \cdot p_{jj}^{(n-1)} - f_{ij}^{(2)} \cdot p_{jj}^{(n-2)} - \dots - f_{ij}^{(n-1)} \cdot p_{jj}^{(1)} \\
 &(\text{neboť zřejmě } p_{ij}^{(n)} = f_{ij}^{(n)} + f_{ij}^{(1)} \cdot p_{jj}^{(n-1)} + f_{ij}^{(2)} \cdot p_{jj}^{(n-2)} + \dots + f_{ij}^{(n-1)} \cdot p_{jj}^{(1)})
 \end{aligned}$$

Znamená to, že pravděpodobnost doby prvního přechodu ze stavu i do stavu j po n $f_{ij}^{(n)}$ krocích lze spočítat rekursivně pomocí jednokrokových pravděpodobností přechodu $p_{ij}^{(n)}$ (známe-li je).

1.6 Střední doba čekání (na přechod), střední doba prvního návratu

V analýze Markovových řetězců hrají důležitou roli dvě další charakteristiky, které umožňují mj. bliže kategorizovat jednotlivé stavy, jak uvidíme v další části.

Definice 6 Označme μ_{ij} střední dobu čekání (na přechod ze stavu i do stavu j)

Ta je definována následovně:

$$(1.18A) \quad \mu_{ij} = \sum_{n=1}^{\infty} n \cdot f_{ij}^{(n)}, \quad \text{pokud } \sum_{n=1}^{\infty} f_{ij}^{(n)} = 1,$$

$$(1.18B) \quad \mu_{ij} = \infty \quad , \quad \text{pokud } \sum_{n=1}^{\infty} f_{ij}^{(n)} < 1,$$

Poznámka/tvrzení: Kdykoliv, když platí pro součet řady $\sum_{n=1}^{\infty} f_{ij}^{(n)} = 1$, pak μ_{ij}

vyhovuje jednoznačně rovnici $\mu_{ij} = 1 + \sum_{k \neq j}^{\infty} p_{ik} \cdot \mu_{kj}$.

Druhým indikátorem povahy náhodného procesu představovaného Markovovým řetězcem, je **doba prvního návratu** do daného stavu určená jako počet kroků, po kterých lze z výchozího stavu opět do tohoto stavu dospět. Vzhledem k tomu, že nezřídka existuje více způsobů, jak se do daného stavu (průchodem přes ostatní stavy systému) opět dostat, je užitečné definovat

Definice 7 Když $i = j$, pak **průměrná doba prvního průchodu stavem** se nazývá **střední doba návratu**.

Střední dobou prvního návratu μ_{jj} pro daný stav j rozumíme střední hodnotu počtu kroků, po kterých lze ze stavu j do tohoto stavu opět dospět (s příslušnými pravděpodobnostmi $f_{jj}^{(n)}$), tedy

$$(1.19) \quad \mu_{jj} = \sum_{n=0}^{\infty} n \cdot f_{jj}^{(n)} .$$

Přímý výpočet μ_{jj} tedy předpokládá znalost všech pravděpodobností $f_{jj}^{(n)}$ po libovolném počtu kroků. To ale nemusí být obecně nijak snadné.

V dalším nicméně ukážeme, že v některých případech, kdy existují limitní (stacionární) pravděpodobnosti po ustálení procesu, lze tuto dobu vypočít vcelku snadno právě z hodnot těchto limitních pravděpodobností.

1.7 Chapman-Kolmogorovovy rovnice

V předchozím byly zavedeny n-krokové pravděpodobnosti přechodu (po n-krocích) $p_{ij}^{(n)}$. Tyto pravděpodobnosti přechodu mohou být užitečné tehdy, jestliže proces je ve stavu i a pravděpodobnost, že proces bude po n obdobích ve stavu j , je žádoucí znát.

Chapman-Kolmogorovovy rovnice poskytují metodu pro výpočty těchto pravděpodobností přechodu po n-krocích:

$$(1.21) \quad p_{ij}^{(n)} = \sum_{k=0}^M p_{ik}^{(v)} p_{kj}^{(n-v)} \text{ pro všechna } i,j,n \text{ a } 0 \leq v \leq n .$$

Tyto rovnice pouze ukazují, že během cesty ze stavu i do stavu j v n krocích bude proces v nějakém mezilehlém stavu k přesně po v (menším než n) krocích. Takže $p_{ik}^{(v)} p_{kj}^{(n-v)}$ je právě podmíněná pravděpodobnost toho, že – vycházejí ze stavu j – proces dospěje do stavu k po v krocích a potom do stavu j po $n-v$ krocích. Tedy, shrneme-li tyto podmíněné pravděpodobnosti přes všechna možné stavy k musíme dospět k hodnotě $p_{ij}^{(n)}$

Speciální případy $v=1$ a $v=n-1$ vedou k výrazům:

$$(1.22) \quad p_{ij}^{(n)} = \sum_{k=0}^M p_{ik} p_{kj}^{(n-1)}$$

$$(1.23) \quad p_{ij}^{(n)} = \sum_{k=0}^M p_{ik}^{(n-1)} p_{kj}^{-1} \text{ pro všechna } i,j,n .$$

Tím se stává zřejmým, že pravděpodobnosti přechodu po n-krocích mohou být získány z jednokrokových pravděpodobností přechodu $p_{ij}^{(1)}$ rekurzivně.

Pro speciální případ $n = 2$ dostaneme:

$$p_{ij}^{(2)} = \sum_{k=0}^M p_{ik} p_{kj}$$

Všimněme si, že $p_{ij}^{(2)}$ jsou prvky matice P^2 . Avšak musíme rovněž zmínit, že tyto prvky

$$\sum_{k=0}^M p_{ik} p_{kj}$$

získáme tak, že násobíme matici přechodu po 1 kroku P samu se sebou:

$$(1.24) \quad P^{(2)} = P \cdot P = P^2 .$$

Obecněji pro libovolné konečné n dostaneme

$$(1.25) \quad P^{(n)} = P \cdot P \dots P = P^n = P \cdot P^{n-1} = P^{n-1} \cdot P .$$

Takže matici pravděpodobností přechodu po n krocích $P^{(n)}$ dostaneme jako výpočet n -té mocniny matice pravděpodobností přechodu P po jednom kroku. Pro hodnoty n , které nejsou příliš velké, může být matice pravděpodobností přechodu po n krocích spočtena způsobem zde popsaným. Avšak, pokud je n hodně velké, mohou být takové výpočty často obtížné a navíc, v důsledku zaokrouhlovacích chyb může dojít nepřesnostem.